

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Oboer/17/2016                 |
| Identifikačné číslo spisu: | 7212203289                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.03.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ľubomíra Kúdelová        |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:7212203289.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: ALAS SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Polianky 3357/23, 841 01 Bratislava, IČO: 35 825 286, zast. JUDr. Petrom Bizubom, advokátom, so sídlom Kollárovo námestie 9, 811 06 Bratislava, proti povinnému: STAVOZEMIX, s.r.o., so sídlom Mäsiarska 60, 040 01 Košice, IČO: 43 950 981, zast. JUDr. Ľubomírom Hudákom, advokátom, so sídlom Mierová 87, 066 01 Humenné, o vymoženie pohľadávky 189 660,53 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 39Er/396/2012, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. októbra 2015, č. k. 13CoE/510/2014-623, takto

### rozhodol:

- I. Dovolanie povinného o d m i e t a .
- II. Oprávnený m á voči povinnému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II uznesením zo dňa 25. 06. 2014, č. k. 39Er/396/2012-539 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh na zastavenie exekúcie nebol povinným podaný dôvodne, pretože v tomto štádiu exekučného konania nie je naplnený žiadny z dôvodov zastavenia exekúcie uvedených v ust. § 57 ods. 1 až 3 Exekučného poriadku. Exekučný titul nebol zrušený, ani zmenený, resp. nebolo ustálené, že by sa stal neúčinným. Zároveň podľa súdu prvého stupňa v tomto štádiu exekučného konania neexistujú skutočnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Čo sa týka právnej subjektivity subjektu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok (exekučný titul) Okresný súd v Martine č. k. 17Cb/36/2012-216 zo dňa 29. 04. 2013 v odôvodnení uvádza, že rozhodcovský súd nie je zriadený priamo zo zákona, ale vzniká na základe rozhodnutia právnickej osoby. Stály rozhodcovský súd pri IUDEX spĺňa niektoré atribúty, ktoré právnickú osobu ako takú charakterizujú - má svoje sídlo, má svoju organizačnú štruktúru, má orgán, ktorý zastupuje rozhodcovský súd navonok, zapisuje sa do registra (zoznamu stálych rozhodcovských súdov vedený MS SR). Avšak len z existencie týchto znakov nemožno vyvodíť právnu subjektivitu. Zákon síce priamo nepomenúva rozhodcovské súdy právnickými osobami, nepriznáva im samostatnosť z hľadiska vykonávania právnych úkonov navonok, ale ich obmedzuje len na konkrétnu činnosť v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní.

2. Pokiaľ ide o povinným namietanú pravosť podpisu súdneho exekútora na úradných listinách, k tomu

súd uvádza, že len podozrenie povinného o zmenenom podpise súdneho exekútora nepreukazuje, že podpis súdneho exekútora nie je pravý. Povinný nepredložil súdu znalecký posudok, resp. iné písomné dôkazy, ktoré by preukazovali jeho tvrdenie. Na základe uvedeného súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

3. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 57 ods. 1, 2 a 3 Exekučného poriadku.

4. O odvolaní povinného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 28. 10. 2015, sp. zn. 13CoE/510/2014 tak, že napadnutie uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 25. 06. 2014, č. k. 39Er/196/2012-539 potvrdil.

5. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podľa § 219 ods. 2 O. s. p. sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na doplnenie odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a k odvolaniu povinného uviedol, že mal za preukázané, že v čase rozhodnutia o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Košice č. k. 39Er/396/2012-539 rozhodol už aj Najvyšší súd Slovenskej republiky o dovolaní povinného v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/148/2013 dňa 27. 08. 2015 pod sp. zn. 3Obdo/55/2014 tak, že dovolanie povinného zamietol a účastníkom trovy dovolacieho konania nepriznal. Všetky dôvody uvedené povinným v odvolaní považoval odvolací súd v rámci exekučného konania za bezpredmetné, nakoľko tieto námietky mali byť prednesené a vykonané v rámci rozhodcovského konania, prípadne konania o zrušení rozhodcovského rozsudku.

6. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie povinný a žiadali napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

7. Prípustnosť podaného dovolania odôvodnili tým, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 ods. 1 O. s. p. a dôvodnosť dovolania tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p.

8. Odňatie možnosti konať pred súdom dovolateľa videli v skutočnosti, že odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s jeho námietkami, týkajúcimi sa porušenia § 2 ods. Exekučného poriadku, čím zaťažil svoje rozhodnutie neprípustnou vadou arbitrárnosti a súčasne porušil aj jeho práva garantované ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Najmä, keď z notársky overených podpisov súdneho exekútora je zjavné, že sa žiadnym spôsobom nezhodujú s podpismi na exekučných listinách, čím dôkazné bremeno jeho tvrdenia o porušení § 2 ods. 1 Exekučného poriadku evidentne uniesol. Zmätočnosť napadnutého rozhodnutia videl dovolateľ v tom, že napadnutým uznesením došlo k potvrdeniu neexistujúceho uznesenia Okresného súdu Košice II. č. k. 39Er/396/2012-539 z 25. 06. 2014. Povinný takéto rozhodnutie neeviduje, odvolací súd dospel vo svojom rozhodnutí k inému právnenému názoru ako prvostupňový súd a aj svoje inak zhodné rozhodnutie založil na iných dôvodoch a právnej argumentácii ako prvostupňový súd, pričom dovolateľa nemali možnosť sa k inému právnenému názoru súdu druhého stupňa vyjadriť a tak ho prípadne zvrátiť vo svoj prospech.

9. Oprávnený sa k podanému dovolaniu vyjadril tak, že je po skutkovej a právnej stránke správne napadnuté rozhodnutie je podľa neho názoru dostatočne odôvodnené a navrhol aby dovolací súd podané dovolanie odmietol.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 ods. 1 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

11. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia

účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

13. Podľa čl. 2 ods. 1 Základných princípov C. s. p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

14. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že dovolanie povinného bolo podané dňa 24. 03. 2016 (č. l. 642 - 645), pred nadobudnutím účinnosti C. s. p. (t. j. pred 01. 07. 2016), je preto potrebné posudzovať prípustnosť a dôvodnosť ním podaného dovolania podľa ust. § 237, § 239 a § 242 O. s. p. Jedným z objektívnym predpokladov na podanie dovolania je jeho prípustnosť, ktorá v čase podania dovolania mohla byť naplnená, ak bol naplnený niektorý z jej dôvodov uvedených v ust. § 237 a § 239 O. s. p. Ak v dovolacom konaní preukáže existencia takýchto dôvodov, bola prípustnosť dovolania jedným z jeho právnych účinkov už v čase jeho podania. S poukazom na potrebu rešpektovania princípu právnej istoty a spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov účastníkov, preto nie je možné prípustnosť a dôvodnosť dovolania posudzovať, podľa ust. § 420 až § 422 C. s. p., keďže len takýmto výkladom sa zabezpečí, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bude preskúmané na základe dôvodov, ktoré v čase jeho podania dovolateľ mohol namietat' a počas prebiehajúceho odvolacieho konania očakával, že dovolací súd v prípade ak sa preukáže na ne prihliadne.

15. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

16. V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak: a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

17. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky vyššie uvedených uznesení, preto dovolanie podľa ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nie je prípustné.

18. Prípustnosť dovolania žalobcu by neprichádzala do úvahy ani v prípade ak by v konaní, v ktorom bol vydané napadnuté rozhodnutie, došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Tento záver vyplýva zo znenia ust. § 237 ods. 2 O. s. p., ktorý stanovuje, že dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu. Keďže napadnutým rozhodnutím odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, je rozhodnutie odvolacieho súdu jednoznačne vydané v exekučnom konaní.

19. Vzhľadom na uvedené, ak by aj v predmetnom konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p., nie je dovolanie proti takémuto rozhodnutiu prípustné, keďže ide o rozhodnutie v exekučnom konaní.

20. Exekučné konanie je už len dovŕšením základného cieľa občianskeho súdneho konania, a teda

možnosť uplatniť mimoriadny opravný prostriedok už účastníkom bola daná v riadnom konaní o merite veci. Zákonodarca dal jednoznačne najavo že v prípade rozhodnutí vydaných v exekučných konaniach má pred nápravou procesnej vady ktorá by sa inak mohla dosiahnuť v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku prednosť zásadná nezmeniteľnosť a záväznosť právoplatných rozhodnutí súdov. Dovolací súd sa preto nezaoberal otázkou, či bola dovolateľom postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

21. Vzhľadom na to, že ani existencia procesnej vady podľa § 237 ods. 1 O. s. p. nemohla založiť prípustnosť dovolania, a prípustnosť podaného dovolania nevyplyva z § 239 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

22. Podľa § 451 ods. 3 C. s. p. v odôvodnení uznesenia, ktorým bolo dovolanie odmietnuté alebo ktorým bolo konanie o dovolaní zastavené, dovolací súd stručne uvedie iba dôvod svojho rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania nemusí v takom prípade odôvodňovať.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.